

РЕШЕНИЕ

№ 1514

гр. София, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 09.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **9571** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от АПК, във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Делото е образувано по жалба на А. М. М., с ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника му адвокат Е. Г., срещу Решение № РД-01-771/14.09.2021 г. на главния секретар на Министерството на здравеопазването за даване на достъп по информация, по заявление за достъп до информация с вх. № 93-00-242 от 07.09.2021 г. Жалбоподателят обжалва административния акт като нищожен и незаконосъобразен, като противоречащ на закона и постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при неправилно прилагане на материалния закон и при липса на компетентност. Поддържа, че достъп е предоставен формално, но не и реално и излага подробни аргументи в тази насока; както и че е налице надделяващ обществен интерес. Искането към съда е административният акт да бъде обявен за нищожен, алтернативно да бъде отменен, като се върне преписката със задължителни указания по прилагането на закона, в това число – предоставяне на достъп до искана обществена информация. В съдебно заседание жалбата се поддържа. Претендират се разноси.

Ответникът – главният секретар на Министерство на здравеопазването, чрез процесуалния си представител В. Т., служител с юридическо образование, оспорва жалбата. В писмена защита са изложени подробни аргументи за неоснователност на жалбата, както и за недопустимост на същата. Моли съдът да остави жалбата без разглеждане като недопустима, алтернативно да отхвърли жалбата като

неоснователна. В съдебно заседание прави възражение за прекомерност на адвокатското възражение – до минималния размер на възнаграждението.

СЪДЪТ, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима по следните съображения: За жалбоподателя е налице правен интерес, тъй като той е гражданин на Република България и като такъв има право на достъп до обществена информация по силата на чл. 4 от ЗДОИ. Той е заинтересуван от информацията, свързана с обществения живот в Република България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по ЗДОИ субекти – по аргумент от чл. 2 ЗДОИ. За него съществува интерес да се защити от евентуално накърняване на правото му на информация и в този смисъл е изпълнена хипотезата на чл. 147, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят е подал заявление за достъп до обществена информация с вх. № 93-00-242 от 07.09.2021 г., до министъра на здравеопазването на Република България, като е формулирал исканията си в две точки:

Първо, да му се предостави копие от договора за покупка на ваксина между Република България и AstraZeneca и Европейската комисия.

Второ, да му се предостави копие от договора за покупка на ваксина между Република България и Janssen и Европейската комисия.

Информацията се иска в следните форми: преглед – оригинал или копие; копие на хартиен носител; копия на технически носител – посочена електронна поща; комбинация от форми – електронен и хартиен носител.

Заявлението е изпратено от директора на дирекция „Канцелария и административно обслужване“, до директора на дирекция „Правна“ на МЗ за становище, на основание Вътрешните правила за достъп до обществена информация в МЗ, утвърдени със Заповед № РД-01-216 от 29.06.2016 г. на министъра на здравеопазването.

С Решение № РД-01-771/14.09.2021 г. на главния секретар на МЗ е предоставен пълен достъп до обществената информация, създадена и съхранявана от МЗ, съгласно приложение към решението. Обществената информация се предоставя в във формата на копия, предоставени по електронен път.

В приложението /л. 15 и 16 от делото/ се посочва електронен адрес, на който са публикувани споразуменията, до които се иска достъп, с определени ограничения на информацията. Сочи се, че споразуменията, до които се иска достъп, съдържат клаузи за конфиденциалност и че информация за трети лица може да се предостави само след изразено съгласие на страните по тях – в случая Европейската комисия (ЕК) и съответния производител. Във връзка с подобни запитвания МЗ е изпратило две писма (на 23.12.2020 г. и на 05.01.2021 г.) до Европейската комисия чрез Постоянното

представително на Република България към ЕС в Б. с искане да получи писмено съгласие или отказ, както от самата ЕК, така и от производителите, по въпроси, засягащи информация от сключените споразумения. Позицията на ЕК е, че договорите трябва да бъдат защитени от съображения за поверителност, което е оправдано предвид силно конкурентния характер на пазара в световен мащаб. Всички дружества изискват тази чувствителна търговска информация да остане поверителна между страните по договора. След изразено съгласие от някои производители ЕК е публикувала споразуменията с тях с определени ограничения на информацията, които са достъпни на посочения в административния акт електронен адрес.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в ЗДОИ.

Министърът на здравеопазването на Република България е централен орган на изпълнителната власт съгласно чл. 19, ал. 2, т. 4 от Закона за администрацията. Като такъв той представлява държавен орган по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Следователно е задължен субект по ЗДОИ относно информацията, която се създава или съхранява в кръга на неговата компетентност.

Д. на правомощия от горестоящия на подчинен нему административен орган е възможност, предвидена в закона, да бъдат предоставени част от нормативноустановените правомощия на горестоящия орган на подчинен такъв. При делегацията действията са от името на органа, комуто са делегирани правомощия, като те се основават именно въз основа на това специално овластяване от горестоящия орган.

Видно от т. 4 на представената по делото Заповед № РД-01-519 от 15.09.2020 г. на министъра на здравеопазването, на главния секретар на МЗ е възложено правомощието за подписване на решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп от обществена информация.

Изложеното налага извод, че административният акт е издаден от компетентен орган, надлежно овластен въз основа на делегация. На следващо място, актът е постановен в писмена форма, в която са изложени фактически и правни основания за издаването му. Не се установяват съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на акта.

За преценката за съответствие с материалния закон и целта на закона е необходимо да бъде изследвано понятието за „надделяващ обществен интерес“, както и неговото отнасяне към процесния случай. Това е така, тъй като по същество настоящият спор се състои в това дали основателно не е разкрита информацията, която производителите на ваксини са включили в клаузите за конфиденциалност. В приложението е разяснена позицията на ЕК, според която всички дружества, договарящи ваксините, изискват тази чувствителна търговска информация да остане поверителна между страните по договора. ЕК приема, че това е оправдано предвид силно конкурентния характер на пазара в световен мащаб.

Административният орган е посочил, че във връзка с други подобни запитвания е отправил искане до ЕК за предоставяне на писмено съгласие/отказ, както от самата ЕК, така и от производителите по въпросите, относно сключените споразумения. С оглед на това съдът намира, че административният орган е проявил необходимото процесуално активно поведение за установяване на отношението на

третото лице към искането за предоставяне на обществена информация. По този начин е изпълнена едната предпоставка на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, а именно да е налице изричен отказ на третото лице. Нещо повече, обосновано е засягането на интересите на третите лица с конкретни факти – посочено е, че е налице силна конкуренция на международния пазар, че ще се затрудни работата на ЕК в областта на обществените поръчки и т.н.

Отказът на третото лице може да бъде преодолян единствено при наличието на надделяващ обществен интерес – по аргумент от чл. 37, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ. „Надделяващ обществен интерес“ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ. Административният орган е длъжен да извърши преценка дали е изпълнена някоя от хипотезите на надделяващ обществен интерес по смисъла на пар. 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, като в случая той се е солидализирал със съображенията и преценката, извършена от ЕК. Нещо повече, хипотезите, установени в пар. 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, включват разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ, но настоящият случай не попада в нито една от тях. Макар министърът на здравеопазването да е задължен субект по чл. 3 от ЗДОИ, неговото задължение обхваща само информацията, която се създава или съхранява при него. Видно е, че страни по въпросните споразумения за доставка на ваксини не е министърът на здравеопазването, а държавата Република България, от една страна, и производителите, от друга страна, по силата на колективни споразумения – правни рамки, създадени от ЕК. В този смисъл оспорваният административен акт е постановен при спазване на закона и при изпълнение на неговата цел – предоставен е достъп до информацията, която се съхранява от задължения субект, в обем и по начин, който да не разкрива информацията, засягаща третото лице и за която не е налице изрично съгласие за разкриване.

За пълнота на изложението съдът намира за подходящо да посочи, че съгласно последователната практика (Решение № 4649 от 21.05.2004 г. на ВАС по адм. д. № 11128 / 2003 г. на ВАС), по реда на ЗДОИ може да се иска достъп до обществена информация, но не и само достъп до документи. Под обществена информация трябва да се разбира сведение, знание, свързано с обществения живот в страната, а не само нейният материален носител. В случая заявителят е посочил тъкмо документи – договорите за ваксини, без да конкретизира каква точно информация, съдържаща се в договорите, желае да достъпи. В този смисъл и трябва да се има предвид, че няма как административният орган да предостави достъп до желаните документи, а до информацията в тях, което той е направил в законосъобразните рамки на възможностите си.

По изложените съображения жалбата трябва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Разноски:

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за разноски е неоснователна. На ответника не трябва да се присъждат разноски, тъй като той не е направил такова искане.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и на чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ,

Административен съд София-град, Второ отделение, 38-и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. М. срещу Решение № РД-01-771/14.09.2021 г. на главния секретар на Министерство на здравеопазването за даване на достъп по информация, по заявление за достъп до информация с вх. № 93-00-242 от 07.09.2021 г. Решението е окончателно.

СЪДИЯ: